YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)
8 päivänä joulukuuta 1999 *

Asiassa T-79/99,

Euro-Lex European Law Expertise GmbH, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Emmerich (Saksa), edustajanaan asianajaja Eckhard Benkelberg, asianajotoimisto Emmerich & Kleve, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Faltz & Kremer, 6 rue Heinrich Heine,

kantajana,

vastaan

Sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit ja mallit), asiamiehinään lainsäädännöstä ja kansainvälisistä oikeudellisista asioista vas-

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

taavan yksikön päällikkö Detlef Schennen sekä oikeudellisista asioista ja oikeudenkäyntiasioista vastaavan yksikön virkamies Emmanuel Joly, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 26.1.1999 tekemän päätöksen (asia R 114/1998-1), joka on annettu kantajalle tiedoksi 1.2.1999, kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. Potocki ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Esillä olevassa kanteessa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä yhdenmukaistamisvirasto) ensimmäisen valituslautakunnan 26.1.1999 tekemän päätöksen (asia R 114/1998-1), jolla vahvistettiin yhdenmukaistamisviraston tutkijan 20.5.1998 tekemä päätös, jonka mukaan kantajan yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on hylättävä.

2 Tavaramerkki, jota rekisteröimispyyntö koski, oli termi Eu-Lex.

3 Kantaja toimitti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 6 kohdan mukaisen kanteen täydentämisen yhteydessä työjärjestyksen 44 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisen kaupparekisteriotteen.

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että tämän otteen mukaan asianajaja Benkelberg, joka on kantajan edustajana toimiva asianajaja ja joka on allekirjoittanut kanteen, on yksi kantajana toimivan yhtiön johtajista ("Geschäftsführer").

5 Asianosaisia pyydettiin kirjaajan 21.6.1999 päivätyllä kirjeellä esittämään kantansa kanteen muotovaatimusten täyttymisestä ja tästä seuraavasta kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä, kun huomioon otetaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 17 artiklan kolmas ja neljäs kohta ja 19 artiklan ensimmäinen kohta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan 1 kohta sekä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-174/96 P, Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuin, 5.12.1996 antama määräys (Kok. 1996, s. I-6401).

6 Kantaja ja yhdenmukaistamisvirasto ovat esittäneet huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan yhdenmukaistamisviraston ensimmäisen valituslautakunnan 26.1.1999 tekemän päätöksen päätösosan 3 kohdan.

8 Yhdenmukaistamisvirasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä, jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

10 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on saanut riittävän selvityksen asiakirjojen perusteella, ja päättää ratkaista asian kyseisen säännöksen perusteella.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

Kantajan väitteet ja niiden perustelut

11 Kantaja on useiden asianajajien muodostama yhtiö. Saksan oikeuden mukaan tällaisen yhtiön johtajat — joiden on oltava asianajajia — voivat esiintyä tuomioistuimissa yhtiön nimissä.

12 Bundesrechtsanwaltsordnungin (asianajajan ammattia sääntelevä liittovaltion määräys) sisältämä säännös, jonka mukaan asianajaja ei saa edustaa yhtiötä, koskee ainoastaan "Syndikus-Anwaltia" eli työntekijänä toimivaa lakimiestä (asianajajaa), jonka tehtävänä on neuvoa yritystä oikeudellisissa kysymyksissä.

13 Asianajaja Benkelberg ei kuitenkaan ole kantajana oleva yhtiön oikeudellinen neuvonantaja eikä sen työntekijä. Hän on yrityksen johtaja eli "johtoelin".

14 Näin ollen ei ole kiellettyä, että asianajaja Benkelberg edustaa kantajaa Saksan tuomioistuimissa.

15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 17 artiklan kolmannessa ja neljännessä kohdassa ja 19 artiklan ensimmäisessä kohdassa edellytetään ainoastaan, että kyseessä olevan yhtiön edustajan on oltava asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tuomioistuimessa.

16 Koska asianajaja Benkelbergillä on oikeus edustaa kantajaa Saksan tuomioistuimissa, hänellä on myös oikeus edustaa sitä yhteisöjen tuomioistuimissa.

17 Yhteisöjen tuomioistuin tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin eivät voi päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, joka rajoittaisi saksalaisten asianajajien oikeutta harjoittaa ammattiaan.

18 Kantaja toteaa, että kanne täyttää menettelylliset edellytykset ja että se on otettava tutkittavaksi.

Yhdenmukaistamisviraston vaatimukset

19 Yhteisöjen tuomioistuimissa sovellettavat menettelysäännöt eroavat Saksan oikeuden mukaisesta siviiliprosessista, jossa asianajajille annetaan nimenomainen oikeus edustaa itseään tuomioistuimissa. Niiden Saksan säännösten soveltamisedellytykset, joilla oikeutta edustaa kolmatta osapuolta rajoitetaan intressiristiriitojen vuoksi, eivät esillä olevassa asiassa täyty.

20 Esillä olevassa asiassa asianosainen ja sen edustaja eivät ole sama henkilö, toisin kuin edellä mainitussa asiassa Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuin annetussa määräyksessä. Kantajana oleva oikeushenkilö on eri kuin asianajaja Benkelberg, joka on luonnollinen henkilö. Tätä seikkaa ei muuta se, että asianajaja Benkelberg on kantajana olevan yhtiön johtaja eli sen "johtoelin".

21 On selvää, että asianajaja Benkelbergillä on samat taloudelliset intressit kuin kantajana olevalla yhtiöllä. Siltä osin kuin asianajaja Benkelberg toimii oikeudenkäynnissä kantajan nimissä, hän voi tämän johtajana antaa itselleen ohjeita oikeudenkäyntiä varten. Tästä ei kuitenkaan aiheudu estettä sille, että esillä oleva kanne voitaisiin tutkia.

22 Yhdenmukaistamisvirasto toteaa, että tältä osin kanne täyttää menettelylliset edellytykset ja että se on otettava tutkittavaksi. Se esittää kuitenkin varauksia siitä, onko kantajan asianajaja Benkelbergille antama valtuutus muotovaatimusten mukainen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen perussäännön 46 artiklan nojalla, 17 artiklan kolmannessa ja neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

" — — asianosaisten edustajan on oltava asianajaja.

Vain asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai jonkin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa, voi edustaa tai avustaa jotain osapuolta yhteisön tuomioistuimessa."

24 Perussäännön 19 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

"Asia pannaan yhteisön tuomioistuimessa vireille kirjaajalle osoitetulla kirjallisella kanteella. Kanteessa on oltava kantajan nimi ja asuinpaikka sekä allekirjoittaneen asema — —."

25 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

"Jokaisen oikeudenkäyntiasiakirjan alkuperäiskappaleen on oltava asianosaisen asiamiehen tai asianajajan allekirjoittama."

26 Koska nämä määräykset ovat osa yhteisön oikeutta, niitä on mahdollisuuksien mukaan tulkittava itsenäisesti viittaamatta kansalliseen oikeuteen.

27 Näistä määräyksistä ja erityisesti perussäännön 17 artiklan kolmannessa kohdassa käytetystä käsitteestä "edustaja" ilmenee, että nostaakseen kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tässä artiklassa tarkoitetun "asianosaisen" on käytettävä sellaisen kolmannen palveluita, jolla on oikeus esiintyä asianajajana jonkin jäsenvaltion tai jonkin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa (ks. em. asia Lopes v. yhteisöjen tuomioistuin, määräyksen 11 kohta).

28 Tämä kolmannen palveluiden käyttöä koskeva vaatimus perustuu sellaiseen käsitykseen asianajajan tehtävästä, jonka mukaan tämän katsotaan olevan osatekijä oikeudenhoidon toteuttamisessa ja antavan riippumattomasti ja oikeudenhoidon etujen mukaisesti asiakkaalle tämän tarvitsemaa oikeudellista neuvontaa. Tällainen käsitys vastaa jäsenvaltioiden yhteisiä oikeudellisia perinteitä, ja se on myös osa yhteisön oikeusjärjestystä, kuten perussäännön 17 artikla osoittaa (vastaavasti asia 155/79, AM & S v. komissio, tuomio 18.5.1982, Kok. 1982, s. 1575, 24 kohta; Kok. Ep. VI, s. 427).

29 Tästä seuraa, että kantajaa edustavaa asianajaja Benkelbergiä ei voida käsiteltävänä olevassa asiassa pitää edellä mainitussa asiassa Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuin annetussa määräyksessä tarkoitettuna "kolmantena", joka on

kantajasta riippumaton. Hänhän on toinen kantajana olevan yhtiön johtajista. Kuten molemmat asianosaiset toteavat, tämä tarkoittaa sitä, että hän on kantajana olevan yhtiön "johtoelin". Näin ollen asianajaja Benkelbergillä ei ole oikeutta toimia edustajana tässä oikeudenkäynnissä.

30 Tästä seuraa, että koska asianajaja Benkelberg on allekirjoittanut kanteen, käsiteltävänä olevaa kannetta ei ole nostettu perussäännön 17 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan ja 19 artiklan ensimmäisen kohdan sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

31 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

32 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

33 Koska kantaja on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhdenmukaistamisviraston vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 8 päivänä joulukuuta 1999.

H. Jung
kirjaaja

J. Pirrung
toisen jaoston puheenjohtaja